

Κώστας Χ. Πασχάλης

Κόκκινο χαλί, πορφυροί πεζόδρομοι και μαύρα χάλια

Η τελευταία πρωτοβουλία της εμπνευσμένης δημοτικής μας Αρχής αφορά στην ανάδειξη σε πεζόδρομο, μίας παρόδου, την οποία πολλοί περπατούσαν, αλλά ελάχιστοι γνώριζαν: Την Ιακώβου Ορεινού. Ένα ζεστό, λοιπόν, πρωινό του καλοκαιριού, οι περιοικοί με τα μάτια πρησμένα ακόμη από την αϋπνία, είδαν στην είσοδο της παρόδου αυτής δύο ζαρντινιέρες (Ζαρντινιέρα, θηλυκό: τσιμεντένια κατασκευή σε σχήμα μακρόστενου ανοιχτού κουτιού στην οποία τοποθετούνται γλάστρες ή γεμίζεται με χώμα και φυτεύεται με λουλούδια). Το πρώτο πράγμα που σκέφτηκαν ήταν πως ζουν στην πόλη των θαυμάτων. Το βράδυ πέφτουν για ύπνο έχοντας δρόμο και το πρωί σηκώνονται με πεζόδρομο.

Κάποιοι πολίτες και πολιτευόμενοι, λιγότεροι εύπιστοι στα θαύματα, έθεσαν επιτακτικά ζήτημα νομιμότητας. Η δημοτική Αρχή, εμφανώς οργισμένη από την «μικροψυχία» αυτών των πολιτών, αντί οποιασδήποτε απάντησης πήρε νέα δυναμική πρωτοβουλία.

Έτσι ένα δεύτερο, εξίσου ζεστό πρωινό, οι κάτοικοι και περιοικοί, πάντα με τα ίδια πρησμένα μάτια, αντίκρισαν τον πρώην δρόμο και νυν πεζόδρομο, βαμμένο στο χρώμα της πορφύρας. Εκεί ήταν που τα έχασαν εντελώς. Οι θεοσεβούμενοι σταυροκοπήθηκαν ενθυμούμενοι τις πληγές του Φαραώ (το κόκκινο ποτάμι), κάποιοι άλλοι, εξίσου συντηρητικοί με τους προηγούμενους, είπαν πως οι κομμουνιστές του ΣΥΡΙΖΑ ανέδειξαν στο δρόμο σε σύμβολο αντίστασης ενάντια στην κυβέρνηση και την τρόικα. Άλλος διατύπωνε την άποψη πως υπάλληλοι του Δήμου μπέρδεψαν τις μπογιές, αλλά η άποψη του αυτή δεν φαινόταν να έπειθε ούτε τον ίδιο. Κάποια νεαρά κορίτσια που βγήκαν χαράματα για να προλάβουν τα καλά «κοιμάτια» στις εκπτώσεις ενθουσιάστηκαν στην ιδέα του καλλιτεχνικού event, που στήνει ο Δήμαρχος, και αναρωτιόταν για τους σταρ που θα περπατούσαν πάνω στο κόκκινο χαλί. Κατά περίεργο τρόπο οι σκέψεις των κοριτσιών φάνηκε να πείθουν τους περισσότερους. Δεν είχαν καταφέρει από την αρχή να διακρίνουν το αυταπόδεικτο: Πως ο Δήμαρχος Σερραίων διέκρινε με την μοναδική διορατικότητά του την ανάγκη δημιουργίας μίας υπαίθριας πασαρέλας, πάνω στην οποία θα περπατούν σταρ και στάρλετ εγχώριας (υπέθεσαν) κατ' αρχήν προέλευσης, αλλά αυτό βέβαια δεν αποκλείει τη διεθνοποίηση στο μέλλον. Η Ιακώβου Ορεινού, μία διεθνής πασαρέλα. Επιτέλους κάτι πρωτοποριακό. Το μοναδικό μελανό σημείο στην παραπάνω υπόθεση, που συνεπήρε τους περιοίκους, είναι ότι η πάροδος οδηγεί στα ουρητήρια του Δήμου, που κατά δυστυχία τρόπο βρίσκονται στην είσοδο της δημοτικής στοάς, ακριβώς απέναντι από την πασαρέλα. Αλλά έστω και έτσι το κέντρο της πόλης αναβαθμίζεται, γίνεται σημείο αναφοράς, δημιουργεί νέα δεδομένα.

Η είδηση του «κόκκινου δρόμου» εν ριπή οφθαλμού έφθασε από την μία άκρη της πόλης στην άλλη. Κόντρα στο γενικότερο κλίμα της απαισιοδοξίας που γεννά η οικονομική ανέχεια και επιδεινώνει η αφόρητη ζέστη, οι πάντες στην πόλη είχαν τον «κόκκινο δρόμο» ως κύριο αντικείμενο κουβέντας.

Σε ενημερωτικό δελτίο της τηλεόρασης εις εκ των αντιδημάρχων, που χαρακτηρίζεται για την ευρυμάθειά του, υποστήριξε με πάθος την «κόκκινη πεζοδρόμηση», ισχυριζόμενος πως πρόκειται για δοκιμασμένη εικαστική παρέμβαση που έρχεται να δώσει χρώμα στη μουντή καθημερινότητα των δημοτών. Συνεχίζοντας υποστήριξε πως ήρθε η ώρα να κάνουμε ένα βήμα μπροστά (αυτό κατά σύμπτωση ήταν και το κεντρικό σύνθημα της «διάβασης πεζών») και να δούμε με άλλο βλέμμα (καλλιτεχνικό) το μέλλον της πόλης. Όσο για τις ενστάσεις σ' ότι αφορά το χρώμα που παραπέμπει πέραν της πασαρέλας και στην Αριστερά, υποστήριξε πως πρόκειται για τη συνήθη διαστρέβλωση που επιχειρούν οι συνήθεις ύποπτοι, που εναντιώνονται σε κάθε δημιουργική παρέμβαση.

Από εκείνη την ώρα και μετά, έγινε ο κακός χαμός. Όσοι είχαν μπροστά τους πάροδο την έβλεπαν να αποκτά χρώμα. Άλλοι την ήθελαν πράσινη (οικολογική ευαισθησία), άλλη γαλάζια (αμετανόητοι δεξιοί), αλλά οι περισσότεροι την ήθελαν στο ίδιο πορφυρό χρώμα. Στην κάθε πάροδο οι κάτοικοι και οι περιοικοί έβλεπαν την άμεση μεταμόρφωσή της σε πασαρέλα επωνύμων. Οι πιο πολιτικοποιημένοι μάλιστα έβαζαν επιτακτικά και το ζήτημα της αποκέντρωσης, καθόσον μόνον το κέντρο της πόλης επωφελείται από τους ευρηματικούς

Κώστας Χ. Πασχάλης

Κόκκινο χαλί, πορφυροί πεζόδρομοι και μαύρα χάλια

σχεδιασμούς της δημοτικής μας Αρχής.

Μπροστά σ' αυτό τον χαμό, η δημοτική Αρχή, παρότι ενθουσιασμένη από την απρόσμενη αποδοχή της εικαστικής παρέμβασης (αν και προβληματισμένη από την επιμονή στη διαστρέβλωση της εικαστικής παρέμβασης), δήλωσε απροετοίμαστη να ικανοποιήσει το σύνολο των αιτημάτων. Γι' αυτό το λόγο ζήτησε από τους Σερραίους δημότες να κάνουν υπομονή, δίνοντάς τους τη σαφή διαβεβαίωση πως από το Φθινόπωρο και μετά η πόλη θα γίνει «κόκκινη». Όμως, η συγκεκριμένη διατύπωση προκάλεσε αρνητική εντύπωση στο συντηρητικό κοινό της πόλης, με αποτέλεσμα να τη διαφοροποιήσει ελαφρώς, λέγοντας πως κάθε γωνιά, κάθε πάροδος θα αποκτήσει χρώμα, πως η πόλη μας θα γίνει θα γίνει η «νέα Φρουτοπία». Μάλιστα υπάρχει η σκέψη να προσκληθεί να παρευρεθεί ο ίδιος ο εμπνευστής της Φρουτοπίας, ο γνωστός παραμυθάς Ευγένιος Τριβιζάς.

Μπροστά στον φρενήρη ενθουσιασμό που κατέλαβε την πλειονότητα των δημοτών, είναι εύλογο να παρακάμπτεται οποιαδήποτε ένσταση, πολύ δε περισσότερο όταν προέρχεται από τους «γνωστούς μεμψίμοιρους». Όμως για λόγους δημοσιογραφικής δεοντολογίας οφείλω, κατόπιν θερμής παράκλησης «μεμψίμοιρου» (πλην αγαπητού) φίλου να παραθέσω τους παρακάτω στίχους από ένα τραγούδι των active member, με τον τίτλο «πόρνες στο κόκκινο χαλί». Εδώ βέβαια να τονίσω πως οι στίχοι που παρατίθενται, είναι αυτοί που απέμειναν μετά το «ψαλίδι». Είπαμε να κάνουμε «χάρες» αλλά μέχρι ενός σημείου.

«...Όχι δε φταίνε όσοι απόκτησαν οντότητα

στο καταρύγιο του ηλίθιου, την διασημότητα.

Φταίνε οι γενιές που μαθητεύουν στα κουτοπόνηρα,

φταίμε κι εμείς που τους είπαμε για τα όνειρα.

...Απαξάπαντες λειψοί και μονοσήμαντοι,
αμέτι μουχαμέτι όλοι οι ασήμαντοι
μια μασκαράτα σε φρενιασμένο παιχνίδι...»

□

Υ.Γ.

Το παραπάνω κείμενο δημοσιεύεται με μία σχετική καθυστέρηση, λόγω της θερινής διακοπής έκδοσης της εφημερίδας. Παρ' όλα αυτά δεν φαίνεται να έχει χάσει την επικαιρότητά του. Η μόνη αλλαγή που έχει επέλθει στο ενδιάμεσο χρονικό διάστημα είναι αυτή της μερικής αλλοίωσης του χρώματος στον επίμαχο πεζόδρομο, καθώς έχει ήδη «ροζίσει». Όμως έστω και έτσι η εικαστική παρέμβαση της δημοτικής Αρχής δεν έχει χάσει το ενδιαφέρον της.